

פברואר 2024 – ראשי פרקים לתמונת מצב

התמיהה שלי על הרשעות והטיפשות של השתעבדות הציבורית לנקמה (על "ההשפלה" של ה7 באוקטובר), מתחלפת אצלי במחשבה שכוחות הרוע מנצלים את המצב על מנת לחזק את אחיזתם ואת השפעתם בפוליטיקה הישראלית. ודוק: מדובר בחיזוק האחיזה וההשפעה של נטיות שגם בעבר הקרוב והרחוק היו דומיננטיות ולמעשה הגמוניות. אלא שמדובר בויתור על המסכות, ובלגיטימציה ונורמליזציה של הרוע על כל צדדיו (שיפורטו להלן).

משטר: מיליטריזם, לאומנות, פופוליזם ואוטוריטריות

המושגים הפוליטיים האלו הינם נפרדים אבל תומכים זה בזה.

אדם ומציאות: א-פוליטיות, כאוס, הפרטה, רסיסי חיים

רסיסים במקום חיים, נסיגה מדיון ומהשפעה פוליטית, כפירה במציאות ובאמת, העלמות מוחלטת של אחריות מדינית, אזרחים דואגים לעצמם ומשרתים את המדינה ללא תמורה.

חברה: זילות החיים, הפניית עורף לחיים, ריקון תוכן החיים

אין חברה – יש לאום, "המשימות הלאומיות" קודמות לחיים עצמם, קל וחומר לתוכנם. אין למעשה תוכן לחיים מעבר לעצם קיומם ולשירות שקיום זה נותן למדינה.

מה לעשות?

ראשית לפתח תודעה של היות תחת משטר דיכוי